

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΜΕ ΤΙΤΛΟ:

«Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΗΣ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΥΣ ΧΡΗΣΤΕΣ ΕΠΙΓΡΑΜΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2020»

Προοίμιο. Για σκοπούς εφαρμογής των άρθρων 14 και 15 της πράξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο -

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ: L. 186/57, 11.07.2019. «Κανονισμός (ΕΕ) 2019/1150 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20^{ης} Ιουνίου 2019 για την προώθηση της δίκαιης μεταχείρισης και της διαφάνειας για τους επιχειρηματικούς χρήστες επιγραμμικών υπηρεσιών διαμεσολάβησης»,

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός τίτλος. 1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Εφαρμογής του Κανονισμού για την προώθηση τη δίκαιη μεταχείριση και τη διαφάνεια για τους επιχειρηματικούς χρήστες επιγραμμικών υπηρεσιών διαμεσολάβησης Νόμος του 2020.

Ερμηνεία. 2.-(1) Στον παρόντα Νόμο, εκτός εάν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια -

«Αρμόδια αρχή» σημαίνει το Διευθυντή της Υπηρεσίας Βιομηχανίας και Τεχνολογίας, του Υπουργείου Ενέργειας, Εμπορίου και Βιομηχανίας και οποιοδήποτε λειτουργό της εν λόγω Υπηρεσίας εξουσιοδοτημένο γραπτώς από το Διευθυντή για να ενεργεί εκ μέρους αυτού·

«Κανονισμός» σημαίνει τον Κανονισμό (ΕΕ) 2019/1150 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20^{ης} Ιουνίου 2019 για την προώθηση της δίκαιης μεταχείρισης και της διαφάνειας για τους επιχειρηματικούς χρήστες επιγραμμικών υπηρεσιών διαμεσολάβησης, όπως αυτός εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται·

«Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679» σημαίνει τον Κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και για την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων).

«Υπουργός» σημαίνει τον Υπουργό Ενέργειας, Εμπορίου και Βιομηχανίας.

(2) Οποιοδήποτε άλλοι όροι οι οποίοι περιέχονται στον παρόντα Νόμο και δεν ορίζονται ειδικά, έχουν την έννοια που τους αποδίδεται από τον Κανονισμό.

Επιβολή.

3.-(1) Η Αρμόδια αρχή έχει τη γενική ευθύνη για την εφαρμογή του Κανονισμού και μεριμνά για όλα τα ζητήματα που αφορούν στην αποτελεσματική εφαρμογή του.

(2) Ειδικότερα η Αρμόδια αρχή έχει καθήκον και αρμοδιότητα να εξετάζει, κατόπιν υποβολής παραπόνου ή και αυτεπάγγελτα, τυχόν παραβάσεις διατάξεων του Κανονισμού:

(3) Όταν η Αρμόδια αρχή, κατά τη δύναμη του εδαφίου (2) διερεύνηση παραπόνου ή αυτεπάγγελτη έρευνα, διαπιστώσει παράβαση των διατάξεων του Κανονισμού, έχει εξουσία να προβαίνει στις πιο κάτω ενέργειες:

(α) Να διατάσσει ή να συστήνει στον παραβάτη ή οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο, κατά την κρίση της, ενέχεται ή ευθύνεται για την παράβαση αυτή, όπως, άμεσα ή μέσα σε τακτή προθεσμία, τερματίσει την παράβαση και αποφύγει επανάληψή της στο μέλλον·

(β) να δημοσιεύει την απόφασή της στο σύνολό της ή εν μέρει, με

την μορφή και τον τρόπο που κρίνει κατάλληλο·

- (γ) να απαιτεί επιπλέον από τον παραβάτη τη δημοσίευση μέσα σε τακτική προθεσμία, επανορθωτικής δήλωσης με τη μορφή και τον τρόπο που κρίνει υπό τις περιστάσεις κατάλληλο·
- (δ) να επιβάλλει διοικητικό πρόστιμο σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 6 του παρόντος Νόμου, ανάλογα με τη φύση, τη βαρύτητα και τη διάρκεια της παράβασης, ύψους μέχρι και το πέντε τοις εκατόν (5%) του κύκλου εργασιών του παραβάτη κατά το αμέσως προηγούμενο της παράβασης έτος ή πρόστιμο ύψους μέχρι διακόσιων πενήντα χιλιάδες ευρώ (€250.000):

Νοείται ότι, αναφορικά με ίδρυμα ή οργανισμό που κρίνεται ότι δεν έχει κύκλο εργασιών, για τον υπολογισμό του πιο πάνω διοικητικού προστίμου χρησιμοποιείται, ως βάση, αντί του κύκλου εργασιών, το πέντε τοις εκατόν(5%) του συνόλου του ενεργητικού του:

Νοείται περαιτέρω ότι, σε καμία περίπτωση το διοικητικό πρόστιμο δεν υπερβαίνει τις εκατόν πενήντα χιλιάδες ευρώ (€250.000)·

- (ε) να αποφασίζει ότι σε περίπτωση συνέχισης της παράβασης, θα επιβάλλεται διοικητικό πρόστιμο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του παρόντος Νόμου μέχρι και χίλια ευρώ (€1.000), για κάθε μέρα συνέχισης της παράβασης, ανάλογα με τη βαρύτητα αυτής·
- (στ) να ζητεί με αίτησή της προς το Δικαστήριο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου -9 του παρόντος Νόμου, την έκδοση απαγορευτικού ή προστακτικού διατάγματος, περιλαμβανομένου και προσωρινού διατάγματος, εναντίον οποιουδήποτε προσώπου το οποίο, κατά την κρίση της,

ενέχεται στην παράβαση αυτή ή ευθύνεται για την εν λόγω παράβαση.

(4) Η Αρμόδια αρχή οφείλει να αιτιολογεί δεόντως την απόφασή της σε σχέση με την άσκηση οποιασδήποτε από τις εξουσίες που προβλέπονται στο εδάφιο (3) του παρόντος άρθρου.

Δικαστικές
διαδικασίες από
αντιπροσωπευτι
κές οργανώσεις
ή ενώσεις και
από δημόσιους
φορείς

4. Για σκοπούς εφαρμογής της παραγράφου (1) του Άρθρου 14 του Κανονισμού, η Αρμόδια αρχή δύναται να ορίζει:

- (α) οργανώσεις ή ενώσεις με έδρα στην Κύπρο που πληρούν τουλάχιστον τις απαιτήσεις της παραγράφου 3 του Άρθρου 14 του Κανονισμού κατόπιν αιτήματος των εν λόγω οργανισμών ή ενώσεων·
- (β) δημόσιους φορείς που έχουν συσταθεί στην Κύπρο που πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 14 παράγραφος 4 του Κανονισμού.

(2) Η αρμόδια αρχή κοινοποιεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή την ονομασία και τον σκοπό των ορισμένων με βάση το εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου οργανώσεων, ενώσεων ή δημόσιων φορέων.

Ελάχιστες
εξουσίες των
αρμόδιων
αρχών.

5.-(1) Η Αρμόδια αρχή, διαθέτει τις ελάχιστες εξουσίες έρευνας και επιβολής που είναι αναγκαίες για την άσκηση των αρμοδιοτήτων της, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 15 του Κανονισμού.

(2) Οι εξουσίες έρευνας και επιβολής που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή του Κανονισμού, είναι αναλογικές και κατάλληλες για τη φύση της παράβασης του νομοθετικού πλαισίου για την προώθηση της δίκαιης

μεταχείρισης και της διαφάνειας για τους επιχειρηματικούς χρήστες επιγραμμικών υπηρεσιών διαμεσολάβησης και τη συνολική πραγματική ή δυνητική βλάβη που αυτή επιφέρει και ασκούνται σύμφωνα με το Άρθρο 15 του Κανονισμού.

125(I) του 2018. (3) Στο μέτρο που η άσκηση των εξουσιών έρευνας και επιβολής, περιλαμβάνει την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, οποιαδήποτε επεξεργασία από τις αρμόδιες αρχές τηρεί τις διατάξεις του Κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 και του περί της Προστασίας των Φυσικών Προσώπων Έναντι της Επεξεργασίας των Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα και της Ελεύθερης Κυκλοφορίας των Δεδομένων αυτών Νόμου του 2018:

Νοείται ότι δεν επιτρέπεται η είσοδος σε κατοικία ή η διεξαγωγή έρευνας σε κατοικία για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου, παρά μόνο δυνάμει δικαστικού εντάλματος.

Επιβολή
διοικητικών
προστίμων
και άσκηση
ιεραρχικής
προσφυγής.

6.-(1) Τα προβλεπόμενα στις παραγράφους (δ) και (ε) του εδαφίου (3) του άρθρου 3 διοικητικά πρόστιμα, επιβάλλονται στον παραβάτη, με αιτιολογημένη απόφαση της αρμόδιας αρχής που πληροί τις προθέσεις που θέτει το εδάφιο (3) του παρόντος άρθρου, αφού τηρηθεί η διαδικασία η οποία προβλέπεται στο εδάφιο (2) του παρόντος άρθρου.

(2) Η Αρμόδια αρχή, προτού επιβάλει διοικητικό πρόστιμο, ειδοποιεί το επηρεαζόμενο πρόσωπο για την πρόθεσή της αυτή, ενημερώνοντας το για του λόγους για τους οποίους προτίθεται να πράξει τούτο και του παρέχει το δικαίωμα υποβολής, εντός τριάντα (30) ημερών από την ημέρα της ειδοποίησης, γραπτών παρατηρήσεων.

(3) Το διοικητικό πρόστιμο που αναφέρεται στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου, κοινοποιείται στο επηρεαζόμενο πρόσωπο με γραπτή αιτιολογημένη απόφαση της Αρμόδιας αρχής στην οποία:

(α) Καθορίζεται επακριβώς η παράβαση·

- (β) περιλαμβάνεται πληροφορία αναφορικά με το δικαίωμα του παραβάτη να ασκήσει Ιεραρχική προσφυγή στον Υπουργό σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 του παρόντος Νόμου·
- (γ) περιλαμβάνει πληροφορίες για το δικαίωμα του παραβάτη να προσφύγει στο Διοικητικό δικαστήριο σύμφωνα με το Άρθρο 146 του Συντάγματος:

Νοείται ότι, η απόφαση της Αρμόδιας αρχής για επιβολή του διοικητικού προστίμου καθίσταται εκτελεστή με την κοινοποίησή της στον παραβάτη.

Ιεραρχική
Προσφυγή.

7.-(1) Κατά της απόφασης της Αρμόδιας αρχής για επιβολή διοικητικού προστίμου σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 6, επιτρέπεται η άσκηση ιεραρχικής προσφυγής ενώπιον του Υπουργού, μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίηση της απόφασης στον παραβάτη.

(2) Ο Υπουργός εξετάζει την Ιεραρχική προσφυγή και, αφού ακούσει τους ενδιαφερόμενους ή δώσει την ευκαιρία σ' αυτούς να εκθέσουν τις απόψεις τους γραπτώς, αποφασίζει σύμφωνα με το εδάφιο (3) του παρόντος άρθρου, το αργότερο εντός προθεσμίας 15 ημερών.

(3) Ο Υπουργός μπορεί να εκδώσει μια από τις ακόλουθες αποφάσεις και ειδοποιεί γραπτώς τον προσφεύγοντα:

- (α) Να επικυρώσει την προσβληθείσα απόφαση·
- (β) να ακυρώσει την προσβληθείσα απόφαση·
- (γ) να τροποποιήσει την προσβληθείσα απόφαση·
- (δ) να προβεί σε έκδοση νέας απόφασης σε αντικατάσταση της

προσβληθείσας.

(4) Το ποσό του διοικητικού προστίμου εισπράττεται από την αρμόδια αρχή όταν περάσει άπρακτη η προς άσκηση προσφυγής, ενώπιον του Διοικητικού Δικαστηρίου, προθεσμία των εβδομήντα πέντε (75) ημερών, η οποία αρχίζει να μετράται από την κοινοποίηση της απόφασης για επιβολή διοικητικού προστίμου ή, σε περίπτωση που ασκείται ιεραρχική προσφυγή ενώπιον του Υπουργού σύμφωνα με το εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου, από την κοινοποίηση της απόφασης του Υπουργού επί της ιεραρχικής προσφυγής εναντίον της απόφασης της αρμόδιας αρχής.

Είσπραξη
διοικητικού
προστίμου.

8. Σε περίπτωση άρνησης ή παράλειψης καταβολής των διοικητικών προστίμων που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 6, η Αρμόδια Αρχή δύναται να λάβει δικαστικά μέτρα με σκοπό την είσπραξη του οφειλόμενου ποσού ως αστικό χρέος οφειλόμενο στη Δημοκρατία.

Έκδοση
διαταγμάτων.

Κεφ. 6.

14 του 1960
11 του 1965
161 του 1989
228 του 1989
51(I) του 1999
134(I) του 1999
58(I) του 2003
66(I) του 2004
138(I) του 2006
62(I) του 2014
101(I) του 2014
138(I) του 2014
109(I) του 2018.

9.-(1) Το Δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκδικάζεται οποιαδήποτε αίτηση δυνάμει της παραγράφου (στ) του εδαφίου (3) του άρθρου 3 του παρόντος Νόμου, έχει εξουσία, τηρουμένων των διατάξεων του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, του περί Δικαστηρίων Νόμου και των περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικών Κανονισμών, καθώς και οποιωνδήποτε άλλων νόμων ή κανονισμών που τροποποιούν ή αντικαθιστούν αυτούς, να εκδώσει απαγορευτικό ή προστακτικό διάταγμα, συμπεριλαμβανομένου και προσωρινού διατάγματος, με το οποίο να διατάσσει -

14 του 1960
50 του 1962

11 ΤΟΥ 1963
8 ΤΟΥ 1969
40 ΤΟΥ 1970
58 ΤΟΥ 1972
1 ΤΟΥ 1980
35 ΤΟΥ 1982
29 ΤΟΥ 1983
91 ΤΟΥ 1983
16 ΤΟΥ 1984
51 ΤΟΥ 1984
83 ΤΟΥ 1984
93 ΤΟΥ 1984
18 ΤΟΥ 1985
71 ΤΟΥ 1985
89 ΤΟΥ 1985
96 ΤΟΥ 1986
317 ΤΟΥ 1987
49 ΤΟΥ 1988
64 ΤΟΥ 1990
136 ΤΟΥ 1991
149 ΤΟΥ 1991
232 ΤΟΥ 1991
237 ΤΟΥ 1991
42(Ι) ΤΟΥ 1992
43(Ι) ΤΟΥ 1992
102(Ι) ΤΟΥ 1992
26(Ι) ΤΟΥ 1993
82(Ι) ΤΟΥ 1995
102(Ι) ΤΟΥ 1996
4(Ι) ΤΟΥ 1997
53(Ι) ΤΟΥ 1997
90(Ι) ΤΟΥ 1997
27(Ι) ΤΟΥ 1998
53(Ι) ΤΟΥ 1998
110(Ι) ΤΟΥ 1998
34(Ι) ΤΟΥ 1999
146(Ι) ΤΟΥ 1999
41(Ι) ΤΟΥ 2000
32(Ι) ΤΟΥ 2001
40(Ι) ΤΟΥ 2002
80(Ι) ΤΟΥ 2002

140(Ι) του 2002
206(Ι) του 2002
17(Ι) του 2004
165(Ι) του 2004
268(Ι) του 2004
21(Ι) του 2006
99(Ι) του 2007
170(Ι) του 2007
76(Ι) του 2008
81(Ι) του 2008
118(Ι) του 2008
119(Ι) του 2008
36(Ι) του 2009
129(Ι) του 2009
138(Ι) του 2009
19(Ι) του 2010
166(Ι) του 2011
30(Ι) του 2013
46(Ι) του 2014
191(Ι) του 2014
29(Ι) του 2017
109(Ι) του 2017.

- (α) Την άμεση παύση και/ή μη επανάληψη της γενόμενης παράβασης·
- (β) την εντός ορισμένης προθεσμίας λήψη τέτοιων διορθωτικών, κατά την κρίση του Δικαστηρίου μέτρων, προς άρση της παράνομης κατάστασης που δημιούργησε η σχετική παράβαση·
- (γ) τη δημοσίευση του συνόλου ή μέρους της σχετικής απόφασης του Δικαστηρίου, ή τη δημοσίευση επανορθωτικής ανακοίνωσης με σκοπό την απάλειψη των τυχόν συνεχιζόμενων επιπτώσεων της παράβασης· και /ή
- (δ) οποιαδήποτε άλλη θεραπεία ή μέτρο ήθελε κριθεί αναγκαίο ή εύλογο υπό τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης.

(2) Το διάταγμα, που εκδίδεται δυνάμει του εδαφίου (1), δύναται να αφορά όχι μόνο τις συγκεκριμένες πράξεις, παραλείψεις ή τη συμπεριφορά του παραβάτη, αλλά και παρόμοιες μελλοντικές πράξεις ή παραλείψεις ή συμπεριφορά αυτού.

(3) Οι διατάξεις του περί Δικαστηρίων Νόμου, του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου και των περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικών Κανονισμών που εφαρμόζονται σχετικά με αιτήσεις έκδοσης διαταγμάτων σε πολιτικές υποθέσεις, εφαρμόζονται κατ' αναλογίαν αναφορικά με τον τύπο, τη σύνταξη, την καταχώριση και την εκδίκαση της προβλεπόμενης στην παράγραφο (στ) του εδαφίου (3) του άρθρου 3 αίτησης.

Επίδοση
απόφασης.

10.-(1) Κάθε απόφαση της Αρμόδιας αρχής ή του Υπουργού δυνάμει του παρόντος Νόμου, δύναται να επιδοθεί σε κάθε επηρεαζόμενο πρόσωπο-

- (α) με ιδιόχειρη παράδοση ή με την άφεση της απόφασης στην προσήκουσα διεύθυνση ή με την αποστολή της απόφασης διά συστημένου ταχυδρομείου, ή
- (β) αν το πρόσωπο αυτό είναι νομικό πρόσωπο, με επίδοση της απόφασης σύμφωνα με την παράγραφο (α) στο γραμματέα ή στο διευθυντή ή σ' οποιοδήποτε διευθύνοντα σύμβουλο, ή
- (γ) αν πρόκειται για ομόρρυθμη ή ετερόρρυθμη εταιρεία, με επίδοση του εγγράφου σύμφωνα με την παράγραφο (α) σ' έναν από τους εταίρους ή σε πρόσωπο το οποίο έχει τον έλεγχο ή τη διεύθυνση των εργασιών της εταιρείας αυτής.

(2) Για τους σκοπούς του εδαφίου (1), η προσήκουσα διεύθυνση οποιουδήποτε προσώπου στο οποίο μπορεί να επιδοθεί απόφαση δυνάμει του παρόντος Νόμου, είναι η τελευταία γνωστή διεύθυνση αυτού,

εξαιρουμένων των επόμενων περιπτώσεων:

- (α) Στην περίπτωση επίδοσης σε νομικό πρόσωπο ή στο γραμματέα ή στο διευθυντή ή στο διευθύνοντα σύμβουλό του, η προσήκουσα διεύθυνση θα είναι η διεύθυνση του εγγεγραμμένου ή του κεντρικού γραφείου του νομικού προσώπου.
- (β) στην περίπτωση επίδοσης σε ομόρρυθμη ή ετερόρρυθμη εταιρεία ή σε εταίρο ή σε πρόσωπο το οποίο έχει τον έλεγχο ή τη διεύθυνση των εργασιών της εταιρείας αυτής, η προσήκουσα διεύθυνση θα είναι το κεντρικό γραφείο της εταιρείας αυτής.

(3) Για τους σκοπούς του εδαφίου (2), το κεντρικό γραφείο ενός νομικού προσώπου εγγεγραμμένου εκτός της Δημοκρατίας ή μιας εταιρείας η οποία διεξάγει εργασία εκτός της Δημοκρατίας θα είναι το κεντρικό γραφείο αυτών στη Δημοκρατία.

Διοικητικές
αρχές,
τεκμηρίωση
ισχυρισμών.

11.-(1) Κατά την εκδίκαση της ιεραρχικής προσφυγής που προβλέπεται στο άρθρο 7, ο Υπουργός, δύναται:

- (α) Να ζητά από τον πάροχο επιγραμμικών υπηρεσιών διαμεσολάβησης να προσκομίσει μέσα σε εύλογο υπό τις περιστάσεις χρονικό διάστημα, αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την ακρίβεια των πραγματικών ισχυρισμών που αναφέρονται, εφόσον αυτό κρίνεται αναγκαίο, επί τη βάση των δεδομένων της συγκεκριμένης υπόθεσης και λαμβάνοντας υπόψη τα έννομα συμφέροντα του και των λοιπών επηρεαζόμενων, και
- (β) να θεωρεί ανακριβείς τους πραγματικούς ισχυρισμούς, εφόσον τα αποδεικτικά στοιχεία που ζητούνται σύμφωνα με την παράγραφο (α) δεν προσκομιστούν έγκαιρα ή θεωρηθούν ανεπαρκή από τον Υπουργό.

Εξουσία
Αρμόδια αρχής
για διάδοση
πληροφοριών.

12. Η Αρμόδια αρχή μεριμνά για τη διάδοση τέτοιων πληροφοριών και συμβουλών, περιλαμβανομένων των αποφάσεων της αναφορικά με την εφαρμογή του παρόντος Νόμου, εξαιρουμένων των πληροφοριών που κρίνονται ως απόρρητες, τις οποίες αυτή θεωρεί χρήσιμες για την εξυπηρέτηση ή την ενημέρωση των επιχειρηματικών χρηστών, καθώς και όλων των προσώπων που ενδεχομένως να επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος Νόμου.

Ευθύνη
αξιωματούχων,
υπαλλήλων,
κλπ. νομικών
προσώπων.

13. Όταν οποιαδήποτε παράβαση του παρόντος Νόμου διαπράττεται από νομικό πρόσωπο ή από πρόσωπο που ενεργεί εκ μέρους νομικού προσώπου και αποδεικνύεται ότι αυτή έχει διαπραχθεί με τη συγκατάθεση, συνενοχή ή έγκριση ή έχει διευκολυνθεί από την επιδειχθείσα αμέλεια συμβούλου, διευθυντή, γραμματέα ή οποιουδήποτε άλλου αξιωματούχου του νομικού προσώπου ή οποιουδήποτε άλλου φυσικού προσώπου που φαίνεται ότι ενεργεί υπό τέτοια ιδιότητα, το φυσικό αυτό πρόσωπο είναι επίσης ένοχο της προαναφερθείσας παράβασης.